

תלמודו בידו

דף לט עמוד א

- [א] שומרת יבם מתה, מי זוכה בכתובתה ? [מדף לח עמוד ב]
- [ב] האם יד הבעל בנכסי אשתו שוה לידה, או ידו עדיפה ?
- [ג] כנס היבם את היבמה, לענין מה היא נחשבת כאשתו לכל דבר ?
- [ד] כנס את יבמתו וגירשה או מת, מהיכן גובה את כתובתה ?
- [ה] על מי מן האחים מוטלת מצות יבום ?

- [א] יורשי הבעל, מפני שלא ניתנה כתובה לגבות מחיים, והיבם עומד במקום הבעל.
- [ב] אביי: לבית שמאי, ידו עדיפה מידה [וכשמת, יד היבם כידה].
לבית הלל, ידו שוה כידה [וכשמת, יד היבם גרועה מידה].
רבא: ידו עדיפה מידה, ואפילו לבית הלל.
- [ג] 1. מתגרשת בגט. ואין "ולקחה לו לאשה ויבמה" מלמד שגם לאחר שלקחה לאשה נקראת יבמה, ומתגרשת בחליצה.
2. רשאי להחזירה לאחר שגירשה. ואין אומרים שאסורה לו משום אשת אח.
- [ד] מנכסי בעלה הראשון, ואין נכסי היבם משועבדים לה [ויכול למכרם].
לא השאיר בעלה נכסים, תקנו שגובה מהיבם, כדי שלא תהא קלה בעיניו להוציאה.
- [ה] מצוה: על הגדול שבאחים. לא רצה לייבם, שואלים את שאר האחים.
לא רצו האחים לייבם: מצוה על האח הגדול שלפנינו לייבם או לחלוץ.
ואין ממתנינים עד שיבא הגדול, או עד שיגדיל הקטן, שאין להשהות מצוה.
חליצת גדול האחים או ביאת יבום על ידי אח אחר:
לשון א', נחלקו בדבר ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי:
האם יבום עדיף, שזו עיקר המצוה. או חליצה עדיפה, כיון שהמצוה על הגדול.
לשון ב', ביאת אח קטן עדיפה מחליצת אח הגדול.